

Sygn. akt I C 316/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Manista

Protokolant: sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz M. S. kwotę 246 / dwieście czterdzieści sześć / zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2014r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałej części oddala powództwo;
3. zasądza od M. S. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 2.417 / dwa tysiące czterysta siedemnaście / zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. nakazuje zwrócić M. S. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 763,82zł / siedemset sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt dwa grosze / tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki na opinię biegłego zaksięgowanej pod pozycją 2417 15036.

Sygn. akt I C 316/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy w dniu 23 stycznia 2015r. powódka M. S. wniosła o zasądzenie od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty:

- 9.000zł tytułem częściowego odszkodowania za szkodę w pojeździe marki A., nr rej. (...), powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 16 czerwca 2013r., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po wniesieniu pozwu do dnia zapłaty;
- 1.710,74zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 9.000zł za okres od dnia 27 lipca 2013r. do dnia wytoczenia powództwa, wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia następnego od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty;
- 246zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy nr (...) z dnia 24 września 2013r. dr inż. J. W. wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 7 maja 2014r. do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17zł, według norm przepisanych / k. 2-10 – pozew o zapłatę /.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych / k. 71 – odpowiedź na pozew /.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. była współwłaścicielem samochodu marki A., nr rej. (...) w 49/100 częściach, a (...) Spółka Akcyjna w 51/100 częściach. Zwrotne przeniesienie udziału we własności pojazdu na M. S. nastąpiło w dniu 13 grudnia 2013r. W dacie zdarzenia wywołującego szkodę, samochód marki A., nr rej. (...), posiadał ubezpieczenie autocasco zawarte w (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. / okoliczności bezsporne /.

Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych, ustalone uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 31 stycznia 2012r., obowiązujące w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia stanowiły, iż szkoda całkowita zachodzi wówczas, gdy naprawy samochodu przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Natomiast szkoda częściowa jest to szkoda inna niż szkoda całkowita, kradzieżowa lub eksploatacyjna. Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych w §18 ust. 1 stanowiły, iż w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalania odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu ustalonych według zasad określonych w ust. 2.

W przypadku szkody częściowej wypłacane odszkodowanie odpowiada kosztom naprawy pojazdu ustalonym w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania / §17 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych /.

W dniu 16 czerwca 2013r., w miejscowości K., powiatu (...), kierujący samochodem marki A. o nr rej. (...), S. S., z niewiadomej przyczyny zjechał z pasa ruchu, uderzył w lampę i wpadł do rowu. Powódka zgłosiła szkodę w dniu 16 czerwca 2013r. / d. k. 78 – kserokopia akt szkody – druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia AC /.

Pismem z dnia 29 lipca 2013r., (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zawiadomiła M. S., iż po rozpatrzeniu zgłoszonych roszczeń z tytułu szkody w pojeździe marki A. o nr rej. (...), zostało przyznane odszkodowanie w ogólnej kwocie 13.765zł. Zakład ubezpieczeń uznał, iż naprawa samochodu marki A. jest nieuzasadniona, gdyż koszty naprawy pojazdu przekraczają 70% jego wartości. W związku z powyższym wysokość szkody została określona jako różnica między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym / 35.500zł /, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym / 21.735zł /. Pismem z dnia 30 lipca 2013r., pozwany zawiadomił powódkę, iż po ponownym rozpatrzeniu sprawy, nastąpiła zmiana wartości pojazdu przed wypadkiem o 200zł i w związku z powyższym przyznał i wypłacił M. S. dodatkowe odszkodowanie w wysokości 100zł / d. k. 78 – kserokopia akt szkody – pismo z dnia 26 czerwca 2013r., pismo z dnia 29 lipca 2013r., pismo z dnia 30 lipca 2013r. /.

Na zlecenie M. S. rzeczoznawca samochodowy dr inż. J. W. wyliczył wartość pojazdu przed i po szkodzie na kwotę 26.700zł, przy przyjęciu wartości rynkowej samochodu osobowego marki A. na kwotę 36.100zł, wartości pojazdu uszkodzonego na kwotę 9.400zł / d. k. 33 – 38 – ocena techniczna nr (...) z dnia 24.09.2013r. sporządzona przez dr inż. J. W. /.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2014r., które wpłynęło do (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 22 kwietnia 2014r., M. S. wniosła o zapłatę, w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma, kwoty 12.944zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki A., nr rej. (...), powstałą w wyniku zdarzenia za dnia 16 czerwca 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwoty 246zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy nr (...) z dnia 24 września 2013r. przez dr inż. J. W. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi począwszy od 15 dnia następującego po dniu doręczenia wezwania do zapłaty.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2014r. pozwany odmówił wypłaty żądanych kwot pieniężnych / d. k. 78 akta szkody – wnioszek o ponowne rozpatrzenie sprawy; pismo z dnia 30 kwietnia 2014r. /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów i opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, analizy i rekonstrukcji wypadków drogowych Z. G. / k. 118 – 122; k. 192 – 193 i e-protokół rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016r. – 00:02:05 – 00:07:49 /.

Sąd uznał za rzetelne, fachowe, obiektywne, bezstronne i rzeczowe opinie biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, analizy i rekonstrukcji wypadków drogowych Z. G., który na zlecenie Sądu wydał opinie w przedmiotowej sprawie. Opinie zostały sporządzone zgodnie z określoną tezą dowodową, w oparciu o wnikliwą analizę akt sprawy i własną wiedzę biegłego. Należy ponadto podkreślić, iż wszelkie wątpliwości, co do treści złożonej opinii pisemnej zostały wyjaśnione w ustnej uzupełniającej opinii.

Sąd pominął w swoich rozważaniach wycenę wartości samochodu marki A., nr rej. (...) sporządzoną przez rzeczoznawcę samochodowego dr inż. J. W., gdyż ustalenie wartości pojazdu winno być dokonane przez biegłego sądowego.

Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego / orzeczenie z dnia 29 września 1956r., sygn. akt 3 CR 121/56 OSN 1958/I, poz. 16; wyrok z dnia 11 grudnia 1997r., sygn. akt I CKN 385/97, LEX nr 50530 / sporządzona na piśmie na polecenie strony i złożona do akt sądowych opinia, choćby nim był stały biegły sądowy, nie może być traktowana, jako dowód w procesie.

Sąd pominął także zeznania świadków S. S. / k. 97 – 97verte / i P. R. / k. 163 – e-protokół rozprawy z dnia 29 października 2015r. – zeznania świadka P. R. /, albowiem, w ocenie Sądu, depozycje powyższych świadków dotyczą okoliczności bezspornych między stronami postępowania, a ponadto nie miały wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne, pozostałe dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem, w ocenie Sądu w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w nieznacznym zakresie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści z art. 805§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie §2 pkt 1 tegoż artykułu przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia oraz ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej / t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1206 /, z uwagi na różnorodne rodzaje ubezpieczeń mają charakter ramowy i nie mogą regulować całokształtu zagadnień związanych z konkretnym ubezpieczeniem.

Uzupełnieniem kodeksowych norm prawnych dotyczących problematyki ubezpieczenia są postanowienia ogólnych warunków ubezpieczeń, które określają m.in. przedmiot i zakres ubezpieczenia, sposób zawierania umów, zakres i czas trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela, prawa i obowiązki stron. Postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia tworzą reżim prawny / umowny / pomiędzy kontrahentami umowy ubezpieczenia.

Należy mieć na uwadze, że zawierając umowę ubezpieczenia autocasco pozwany udzielił ochrony ubezpieczeniowej na wypadek ryzyka wystąpienia skutków zdarzeń losowych. Celem ubezpieczenia majątkowego jest wyrównanie uszczerbku w majątku ubezpieczającego, spowodowanego wypadkami ubezpieczeniowymi przewidzianymi w umowie ubezpieczenia.

W uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., III CZP 75/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 81, Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, odwołując się do orzecnictwa, że zasadniczym celem odpowiedzialności

ubezpięcyzyciela jest definitywne przywrócenie stanu poprzedniego w drodze ekonomicznego / pieniężnego / wyrównania poniesionej szkody. Szkada majątkowa to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego / por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004r., III CZP 24/04, OSNC 2005, nr 7-8, poz. 117, uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., III CZP 75/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 81, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2013r., I ACa 1011/12, LEX nr 1315710 /. Powyższe poglądy orzecznictwa mają zastosowanie również w sytuacji, gdy odszkodowanie należy się pokrzywdzonemu z tytułu ubezpieczenia autocasco. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody. Powyższe poglądy mają również zastosowanie w przypadku, gdy odszkodowanie przysługuje poszkodowanemu na podstawie zawartej dobrowolnej umowy ubezpieczenia autocasco

W realiach rozpoznawanej sprawy, w ocenie Sądu, poniesione przez powódkę koszty ekspertyzy powypadkowej dotyczącej kalkulacji naprawy pojazdu, są prawnie uzasadnione. Koszty powyższej ekspertyzy pozostają w normalnym związku przyczynowym pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem powodującym szkodę oraz poniesienie tego wydatku było obiektywnie uzasadnione i konieczne w kontekście ułatwienia ustalenia rozmiarów szkody, jakiej doznała powódka M. S.. W tej sytuacji koszt wykonania takiej opinii w kwocie 246zł, udokumentowany Fakturą VAT / k. 47 /, powinien zostać zwrócony powódcie.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, należy uznać, iż w rozpoznawanej sprawie, poniesienie kosztów ekspertyzy rzeczoznawcy, w zakresie wyliczenia wartości pojazdu, było prawnie uzasadnione i dlatego też na podstawie art. 805§1 i §2 pkt 1 k.c., Sąd zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz M. S. kwotę 246zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2014r. do dnia zapłaty.

O należnych odsetkach ustawowych, Sąd orzekł zgodnie z brzmieniem przepisów art. 359§1 k.c., 481§1 k.c.

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 246zł, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania. Wezwanie zostało doręczone w dniu 22 kwietnia 2014r. Termin do spełnienia świadczenia pieniężnego upłynął bezskutecznie w dniu 6 maja 2014r. i od następnego dnia tj. od dnia 7 maja 2014r. pozwany pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia pieniężnego i dlatego też, Sąd zasądził ustawowe odsetki od dnia 7 maja 2014r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z zawartą przez strony umową ubezpieczenia autocasco, pozwany winien zapłacić powódcie odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu, w wysokości zależnej od rodzaju szkody, która wystąpiła w pojeździe. Sąd uznał, iż wbrew twierdzeniom zawartym w pozwie, w rozpoznawanej sprawie nie można przyjąć, iż wystąpiła szkoda całkowita. Zgodnie z łączącymi strony stosunku zobowiązaniowego, ogólnymi warunkami ubezpieczeń komunikacyjnych szkoda całkowita zachodzi wówczas, gdy koszty naprawy przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. W realiach rozpoznawanej sprawy powódka nie udowodniła wysokości kosztów naprawy samochodu marki A.. Biegły sądowy w swojej opinii, zgodnie ze zgłoszonym wnioskiem dowodowym, wyliczył wartość pojazdu przed wystąpieniem szkody oraz wartość pojazdu w stanie uszkodzonym. Biegły nie wyliczył wartości kosztów naprawy pojazdu powódki, a w konsekwencji nie można było porównać wartości kosztów naprawy do wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania i ustalić, czy w rozpoznawanej sprawie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą, czy też szkodą częściową. Nieudowodnienie przez stronę powodową wartości kosztów naprawy pojazdu powódki skutkuje tym, iż nie można stwierdzić, czy w rozpoznawanej sprawie występuje szkoda całkowita. W konsekwencji należy

uznać, iż, jeżeli szkoda jakiej doznała powódka nie jest szkodą całkowitą, to jest szkodą częściową. W przypadku szkody częściowej odszkodowanie odpowiada wysokości kosztów naprawy pojazdu. Skoro wysokość kosztów naprawy pojazdu marki A., nie została w toku postępowania udowodniona przez M. S., którą obciążał obowiązek dowodzenia, Sąd, na podstawie art. 6 k.c. oddalił powództwo w tym zakresie, uznając, iż nie zostało udowodnione.

Sąd uwzględnił żądanie powódki w około 2% i dlatego też na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., Sąd obciążył ją w całości kosztami procesu. Na zasądzoną kwotę 2.417zł, złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł, ustalone na podstawie §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / tj. Dz. U. z 2013r, poz. 490 ze zm. / oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17zł.

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / t. j. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm. /, Sąd nakazał zwrócić M. S. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 763,82zł tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki na opinię biegłego.